

19 Ιουνίου 2021

Κάτω από την covid στολή

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#)

[Μαρία Λουπίδου](#)

Μέσα στον ζοφερό καιρό της πανδημίας υπάρχει κάτι ευωδιαστό. Η ανθρώπινη ψυχή έχει την ευκαιρία να αναδείξει τις αιώνιες δυνατότητές της, να ελευθερωθεί και να αγκαλιάσει σφιχτά, ζεστά και θεραπευτικά χωρίς καν να αγγίξει.

Γνώρισα χθες μια υπέροχη προϊσταμένη τμήματος covid δημόσιου νοσοκομείου. Τμήμα μαιευτικής. Την είδα χωρίς την στολή της covid προστασίας, όπως την βλέπουν οι ασθενείς της. Είδα όμως τα μάτια που βλέπουν και αυτοί και την ψυχή που εκπέμπουν μεταδίδοντας ελπίδα, θάρρος, κουράγιο και αποφασιστικότητα. Δηλαδή... πίστη!

Βρέθηκα κοντά της αναγκασμένη και ένιωσα αμέσως χαρά. Λοιπόν ποιος φοβάται υπέρμετρα την πανδημία όταν ξέρει ότι υπάρχει αθόρυβα αλλά παντοδύναμα μια νοσοκόμα που μπορεί να νικά;

Υπάρχει μια ετοιμόγεννη γυναίκα που νοσεί από κορωνοϊό. Η νόσος προχωρά απειλητικά και χρειάζεται διασωλήνωση. Γεννά, και το μωρό της, υγιές, μεταφέρεται σε άλλη μονάδα. Δεν το βλέπει, δεν το ακουμπά, δεν το νιώθει. Η μητέρα της και γιαγιά του μωρού, χάνει την μάχη με τον κορωνοϊό σε άλλο νοσοκομείο. Η νέα μητέρα δεν επιτρέπεται να έχει επικοινωνία με κανέναν απολύτως εκτός ... από το νοσηλευτικό προσωπικό. Και τότε η προϊσταμένη, φορά την ασφυκτική στολή του «αστροναύτη» που την προστατεύει από τον κορωνοϊό και κάθεται δίπλα στην νέα γυναίκα για ώρες! Γίνεται αυτή, η μάνα, η φίλη, η αδελφή. Της μιλά, την αγκαλιάζει με το ηθικό της ανάστημα, της δίνει κουράγιο και ελπίδα. Τρέχει ποτάμι ο ιδρώτας σαν μόνη ένδειξη της κατάθεσης ψυχής. Μέχρι να σταθεί στα πόδια της η λεχώνα, να ξεπεράσει τον κίνδυνο, να τελειώσει η καραντίνα, να μπορέσει να πάρει το μωρό της στην αγκαλιά της και να του μεταδώσει αγάπη και χαρά. Τέτοια αγκαλιά, σαν αυτή που πρόσφερε η προϊσταμένη στην νέα γυναίκα, χωρίς καν άγγιγμα, τόσο δυνατή και ιαματική, δεν υπάρχει!

Αυτή την γυναίκα γνώρισα χθες και ένιωσα βεβαιότητα ότι υπάρχουν και άλλοι τέτοιοι εργάτες της πίστης και της ελπίδας. Χωμένοι σε σημεία δύσκολα, ασφυκτικά, απρόσμενα και επικίνδυνα. Να μοσχοβολάνε χωρίς καν να το καταλαβαίνουν.

Ένα λουλούδι δίπλα στον καφέ που τους κρατά σε εγρήγορση όταν το σώμα αποκάμνει, δεν είναι μια ρομαντική εικόνα, αλλά είναι βαθιά ευγνωμοσύνη που δεν την περιμένουν και γι αυτό τους προκαλεί έκπληξη.

Πόσο πολύτιμο συναίσθημα είναι να νιώθεις την δροσιά που εκπέμπει η ψυχή τέτοιων ανθρώπων!

<https://bit.ly/35zFPRF>